GENERALINĖS ADVOKATĖS
LAILA MEDINA IŠVADA,
pateikta 2022 m. rugsėjo 22 d.[1]

**Byla C-613/21 P**

**Europos Parlamentas**
**prieš**

**Fernando Carbajo Ferrero**

„Apeliacinis skundas – Viešoji tarnyba – Pareigūnai – Skyrimo į direktoriaus pareigas procedūra – Pranešimas apie laisvą darbo vietą – Kandidato paraiškos atmetimas ir kito kandidato paskyrimas – Įdarbinimo procedūros pažeidimas – Akivaizdi vertinimo klaida – Skaidrumas – Vienodas požiūris – Paraiškos atmetimas – Ieškinys dėl panaikinimo ir žalos atlyginimo“

## I. Įvadas

1. Vyresniųjų pareigūnų įdarbinimą reglamentuoja Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai (toliau – Tarnybos nuostatai)[2] ir (atitinkamais atvejais) institucijos specialieji vidaus aktai. Apskritai įdarbinimo procedūrų tikslas – leisti administracijai priimti informacija pagrįstą sprendimą dėl to, kuris kandidatas labiausiai tinka atitinkamoms pareigoms, ir užtikrinti įdarbinimo proceso skaidrumą bei vienodą požiūrį į visus kandidatus. Šis apeliacinis skundas, kuriuo Europos Parlamentas ginčija 2021 m. liepos 14 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Carbajo Ferrero / Parlamentas* (T-670/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:435; toliau – skundžiamas sprendimas), susijęs su konkrečiais Sąjungos institucijų vyresniųjų pareigūnų įdarbinimo procedūros aspektais, konkrečiai – su vykstant tokiai procedūrai taikomų kriterijų tarpusavio ryšiu atliekant kandidatų nuopelnų lyginamąją analizę. Tai svarbus klausimas, nes nuo jo priklauso, kokią diskreciją administracija turi per atrankos procedūrą.

## II. Ginčo aplinkybės

2. Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 1–18 punktuose ir šioje byloje gali būti apibendrintos taip.

3. F. Carbajo Ferrero yra pareigūnas, pradėjęs dirbti Parlamente 1986 m. balandžio 21 d. Jis ėjo įvairias pareigas spaudos, informacijos, kultūros ir žiniasklaidos srityse.

[1] Originalo kalba: anglų.

[2] Reglamentas Nr. 31 (EEB), 11 (EAEB), nustatantis Europos ekonominės bendrijos ir Europos atominės energijos bendrijos pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygas (OL 45, 1962, p. 1385).

4. 2018 m. vasario 27 d. Parlamentas, siekdamas atrinkti kandidatą eiti Komunikacijos generalinio direktorato Žiniasklaidos direktorato direktoriaus (toliau – Komunikacijos GD žiniasklaidos direktorius) pareigas, paskelbė pranešimą apie laisvą darbo vietą pagal Tarnybos nuostatų 29 straipsnio 1 dalies a punktą (toliau – pranešimas apie laisvą darbo vietą). Paraiškos galėjo būti teikiamos iki 2018 m. kovo 23 d. 2018 m. kovo 22 d. F. Carbajo Ferrero, atsakydamas į pranešimą apie laisvą darbo vietą, pateikė paraišką.

5. Parlamentas gavo tris paraiškas pagal paskelbtą pranešimą apie laisvą darbo vietą. Vis dėlto siekdamas turėti didesnį kandidatų į Komunikacijos GD žiniasklaidos direktoriaus pareigas pasirinkimą 2018 m. kovo 27 d. Parlamentas paskelbė pranešimą apie perkėlimą pagal Tarnybos nuostatų 29 straipsnio 1 dalies b punktą (toliau – pranešimas apie perkėlimą). Be to, 2018 m. balandžio 13 d. Parlamentas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė skelbimą dėl rengiamos atrankos pagal Tarnybos nuostatų 29 straipsnio 2 dalį (OL C 132 A, 2018, p. 1) (toliau – skelbimas dėl rengiamos atrankos).

6. Skelbime dėl rengiamos atrankos nurodytas paraiškų pateikimo terminas buvo 2018 m. balandžio 27 d. Paraiškas pateikė iš viso šešiolika kandidatų, iš kurių trys atsiliepė į pranešimą apie laisvą darbo vietą, vienas – į pranešimą apie perkėlimą ir dvylika – į skelbimą dėl rengiamos atrankos. 2018 m. balandžio 26 d. vienas iš šių kandidatų A pateikė paraišką pagal skelbimą dėl rengiamos atrankos.

7. 2018 m. birželio mėn., kadangi dar nebuvo paskirtas žiniasklaidos direktorius, siekiant užtikrinti Žiniasklaidos direktorato veiklos tęstinumą, F. Carbajo Ferrero buvo pavesta laikinai eiti šias pareigas.

8. Siekiant paskirti Komunikacijos GD žiniasklaidos direktorių, pagal 2000 m. gegužės 16 d. Parlamento biuro (toliau – Biuras) sprendimą, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai, kurį Biuras pakeitė 2008 m. vasario 18 d. sprendimu (toliau – sprendimas, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai), buvo sudarytas Vyresniųjų pareigūnų skyrimo patariamasis komitetas (toliau – Patariamasis komitetas).

9. Per 2018 m. spalio 4 d. posėdį Patariamasis komitetas nustatė kandidatų nuopelnų lyginamosios analizės kriterijus (toliau – lyginamojo vertinimo kriterijai). Remdamasis šiais kriterijais Patariamasis komitetas sudarė kandidatų sąrašą ir pateikė Biurui rekomendaciją dėl to, kurie kandidatai turėtų būti pakviesti į pokalbį. Biuras vienbalsiai pritarė šiai rekomendacijai. Tarp kandidatų, pakviestų į pokalbį, buvo F. Carbajo Ferrero, pateikęs paraišką pagal pranešimą apie laisvą darbo vietą, A, pateikęs paraišką pagal skelbimą dėl rengiamos atrankos, ir B – vienintelis kandidatas, pateikęs paraišką pagal pranešimą apie perkėlimą.

10. Prieš susitikdamas su kandidatais Patariamasis komitetas nustatė septynias pagrindines pokalbių temas, siekdamas išanalizuoti paraiškas ir po šių pokalbių nustatyti kandidatų eiliškumą.

11. Pokalbiai įvyko 2018 m. lapkričio 19 d.

12. Remdamasis pokalbiais su atrinktais kandidatais Patariamasis komitetas pateikė Biurui motyvuotą ataskaitą, kad šis priimtų sprendimą. Šioje ataskaitoje kandidatai buvo išdėstyti pagal nuopelnus ir prie jos buvo pridėta rekomendacija dėl kandidatų, labiausiai tinkamų užimti Komunikacijos GD žiniasklaidos direktoriaus pareigas. Biuras šią ataskaitą aptarė per 2018 m. gruodžio 10 d. posėdį. Šio posėdžio protokole nurodyta, kad Patariamasis komitetas pasiūlė tris

kandidatus į laisvas pareigas eiliškumo tvarka: A užėmė pirmąją vietą, F. Carbajo Ferrero – antrąją, o B – trečiąją. Biuras, kaip paskyrimų tarnyba, nusprendė vadovautis Patariamojo komiteto rekomendacija ir paskyrė A eiti Komunikacijos GD žiniasklaidos direktoriaus pareigas.

13. 2018 m. gruodžio 11 d. Komunikacijos GD generalinis direktorius informavo šio direktorato darbuotojus apie tai, kad įdarbinimo procedūra baigta, ir padėkojo F. Carbajo Ferrero už jo nuo 2018 m. birželio mėn. laikinai eitas pareigas šiame direktorate.

14. 2018 m. gruodžio 12 d. elektroniniu laišku Generalinis sekretorius informavo F. Carbajo Ferrero apie sprendimą atmesti jo kandidatūrą ir paskirti A į žiniasklaidos direktoriaus pareigas (toliau – ginčijamas sprendimas).

15. 2019 m. kovo 8 d. ieškovas apskundė ginčijamą sprendimą pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį. Šis skundas buvo atmestas.

## III. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

16. 2019 m. spalio 1 d. F. Carbajo Ferrero pareiškė ieškinį Bendrajame Teisme pagal SESV 270 straipsnį, jame prašė, pirma, panaikinti ginčijamą sprendimą ir, antra, atlyginti, jo teigimu, patirtą žalą.

17. Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą ir įpareigojo Europos Parlamentą sumokėti ieškovui 40 000 EUR turtinei žalai atlyginti.

18. F. Carbajo Ferrero, grįsdamas savo ieškinį, nurodė penkis pagrindus. Atsiliepime į ieškinį Parlamentas prašė Bendrojo Teismo atmesti ieškinį kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą arba, nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą.

19. Skundžiamo sprendimo 43 punkte Bendrasis Teismas visų pirma atmetė Parlamento prieštaravimą dėl F. Carbajo Ferrero ieškinio antrojo pagrindo priimtinumo. Paskui skundžiamo sprendimo 74 punkte jis atmetė F. Carbajo Ferrero ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalį, susijusią su sprendimo, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai, ir skelbimo dėl rengiamos atrankos 6 straipsnio tariamu neteisėtumu. Skundžiamo sprendimo 106 punkte Bendrasis Teismas taip pat atmetė F. Carbajo Ferrero ieškinio pirmąjį pagrindą, grindžiamą tariamu pareigos motyvuoti pažeidimu.

20. Toliau Bendrasis Teismas išnagrinėjo F. Carbajo Ferrero ieškinio antrojo pagrindo antrą dalį, kurioje nurodyta, kad per atrankos procedūrą buvo pažeistas Tarnybos nuostatų 27 straipsnis ir teisinio saugumo, skaidrumo, gero administravimo bei vienodo požiūrio principai.

21. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 111 punkte pirmiausia priminė, kad, siekiant laikytis vienodo požiūrio principo per pareigūnų atrankos procedūrą, būtina prieš atitinkamą įdarbinimo procedūrą nustatyti lyginamojo vertinimo kriterijus [3].

22. Antra, skundžiamo sprendimo 112 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad kandidatų nuopelnų lyginamosios analizės kriterijai neturi keistis vykstant atrankos procedūrai, kad būtų išvengta pavojaus, jog šie kriterijai bus pritaikyti atsižvelgiant į gautas paraiškas.

[3] Šiuo klausimu žr. 1993 m. kovo 3 d. Sprendimo *Booss ir Fischer / Komisija*, T-58/91, EU:T:1993:15, 67 punktą.

23. Trečia, skundžiamo sprendimo 113 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad apie lyginamojo vertinimo kriterijus turi būti pranešta paskyrimų tarnybai, kad ši žinotų, kaip šie nuopelnai buvo vertinami kandidatų atrankos į pokalbį etape, taip pat per patį pokalbį.

24. Ketvirta, skundžiamo sprendimo 114 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad net jeigu administracija turi didelę diskreciją, kiek tai susiję su atrankos procedūros organizavimu, Europos Sąjungos teismai turi užtikrinti vienodą administracijos požiūrį į kandidatus [4].

25. Atsižvelgdamas į šias išvadas Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 117 punkte konstatavo, kad vertinant kandidatų atsakymus į Patariamojo komiteto klausimus, užduotus per pokalbius remiantis septynių temų sąrašu, nebuvo atsižvelgta į tris lyginamojo vertinimo kriterijus, nustatytus pirmajame atrankos procedūros etape remiantis pranešimu apie laisvą darbo vietą, pranešimu apie perkėlimą ir skelbimu dėl rengiamos atrankos.

26. Toliau skundžiamo sprendimo 118 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad net jeigu įmanoma užduoti klausimus kandidatams, tie klausimai neturi tapti naujais lyginamojo vertinimo kriterijais.

27. Be to, skundžiamo sprendimo 123 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad Biuras, kaip paskyrimų tarnyba, nebuvo informuotas apie tai, kad lyginamojo vertinimo kriterijai buvo pakeisti septyniomis per pokalbius aptariamomis temomis.

28. Atsižvelgdamas į šiuos argumentus Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 125 punkte patvirtino F. Carbajo Ferrero ieškinio antrojo pagrindo antrą dalį ir konstatavo, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas per neteisėtą įdarbinimo procedūrą.

29. Toliau skundžiamo sprendimo 145 punkte Bendrasis Teismas patvirtino F. Carbajo Ferrero ieškinio trečiojo pagrindo antrą dalį, taigi ir visą šį pagrindą tiek, kiek jame teigiama, kad ginčijamame sprendime padaryta akivaizdi vertinimo klaida. Bendrasis Teismas nurodė, kad paskyrimų tarnyba paskyrė A eiti pareigas, nebūdama tinkamai informuota apie F. Carbajo Ferrero profesinę patirtį.

30. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 146 punkte nusprendė panaikinti ginčijamą sprendimą, nenagrinėdamas kitų ieškovo nurodytų pagrindų.

31. Galiausiai skundžiamo sprendimo 173 ir 174 punktuose Bendrasis Teismas iš dalies patenkino F. Carbajo Ferrero reikalavimą atlyginti žalą tiek, kiek jis susijęs su turtine žala, patirta dėl ginčijamo sprendimo, ir priteisė iš Parlamento sumokėti jam 40 000 EUR.

## IV. Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

32. Apeliaciniu skundu Parlamentas prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą, grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui ir atidėti išlaidų klausimo nagrinėjimą.

33. Nepatenkinus šio reikalavimo, Parlamentas prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą, atmesti F. Carbajo Ferrero ieškinį ir priteisti iš jo visas bylinėjimosi išlaidas.

[4] Šiuo klausimu žr. 2008 m. kovo 12 d. Sprendimo *Giannini / Komisija*, T-100/04, EU:T:2008:68, 132 ir 133 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją.

34. Kita apeliacinio proceso šalis teigia, kad Teisingumo Teismas turėtų atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš Parlamento visas bylinėjimosi išlaidas.

## V. Apeliacinio skundo analizė

35. Parlamentas savo reikalavimus grindžia dviem apeliacinio skundo pagrindais. Pirmasis pagrindas susijęs su teisės klaidomis ir faktinių aplinkybių iškraipymu konstatuojant atrankos procedūros pažeidimą. Antruoju pagrindu siekiama įrodyti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir iškraipė faktines aplinkybes bei įrodymus, nes padarė išvadą, kad ginčijamame sprendime padaryta akivaizdi vertinimo klaida. Papildomai Parlamentas teigia, kad Bendrasis Teismas nenurodė motyvų ir pažeidė proporcingumo principą, nes neišnagrinėjo ginčijamo sprendimo panaikinimo pasekmių.

36. Teisingumo Teismo prašymu šioje išvadoje bus nagrinėjamas tik pirmasis ir papildomas apeliacinio skundo pagrindai.

### *A. Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas: teisės klaidos ir faktinių aplinkybių iškraipymas konstatuojant atrankos procedūros neteisėtumą*

37. Pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą sudaro keturios dalys. Jas išanalizuosiu kartu, nes jos tarpusavyje susijusios.

38. Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmoje dalyje Parlamentas tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, aiškindamas sprendimą, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai, ir kad pagrindai, kuriais remiamasi, yra prieštaringi. Pirma, Parlamentas teigia, kad lyginamojo vertinimo kriterijai taikomi tik pirmajame atrankos procedūros etape. Aptariamai atrankos procedūrai Patariamasis komitetas nustatė tris lyginamojo vertinimo kriterijus [5], paskui – septynias temas, kurios turėjo būti aptartos per pokalbius [6]. Teigiama, kad dėl to Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 118 ir 119 punktuose klaidingai kritikavo Patariamąjį komitetą dėl lyginamojo vertinimo kriterijų pakeitimo pokalbių etape. Antra, Parlamentas teigia, kad sprendime, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai, nereikalaujama, kad antrajame procedūros etape Patariamasis komitetas pateiktų Biurui kokią nors informaciją. Taigi Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes skundžiamo sprendimo 120–124 punktuose kritikavo Patariamąjį komitetą už tai, kad šis neinformavo Biuro apie lyginamojo vertinimo kriterijų pakeitimą pokalbių etape. Trečia, dėl šios teisės klaidos Parlamentas teigia, kad skundžiamo sprendimo motyvai yra prieštaringi.

[5] Šie kriterijai buvo tokie: „1) konkreti patirtis pranešime apie laisvą darbo vietą arba skelbime dėl rengiamos atrankos nurodytose srityse: vadovavimas dideliam žiniasklaidos, spaudos ir telekomunikacijų srities padaliniui; 2) administravimas arba valdymas: valdymo patirtis (pavyzdžiui, žmogiškųjų išteklių, valdymo, biudžeto, finansų ir pan. srityse); 3) tarptautinė patirtis: darbo patirtis ES ir (arba) tarptautinėje aplinkoje“ (laisvas apelianto pastabų vertimas iš originalo prancūzų kalba).

[6] Šios temos buvo tokios: „1) kandidatavimo į šias pareigas priežastys ir Direktorato strateginė vizija bei veiklos planas; 2) kaip užtikrinti, kad visi ryšių kanalai būtų naudojami siekiant perduoti nuoseklią žinią pagal Strateginės veiklos programą (toliau – SVP); 3) kitų rinkimų metų komunikacijos prioritetai; 4) kaip padidinti aukšto lygio vizitų, svarbių teisėkūros dokumentų ir plenarinių posėdžių poveikį žiniasklaidos požiūriu; 5) lyčių lygybės politikos skatinimas; 6) veiklos nutraukimo iššūkiai ir neigiamų prioritetų nustatymas; 7) kaip geriausiai išnaudoti galimybes pakeisti AST pareigybes į AD pareigybes, atsižvelgiant į aukštesnio lygio užduotis ir išteklių trūkumą“ (laisvas apeliantės pastabų vertimas iš originalo prancūzų kalba).

39. Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje Parlamentas tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, aiškindamas ir taikydamas vienodo požiūrio principą. Pirma, Europos Parlamentas ginčija Sprendimo *Booss ir Fischer / Komisija*[7], kuriuo rėmėsi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 111 ir 112 punktuose konstatuodamas, kad lyginamojo vertinimo kriterijai neturi keistis vykstant atrankos procedūrai, svarbą. Be to, Parlamentas teigia, kad bendras draudimas keisti lyginamojo vertinimo kriterijus vykstant atrankos procedūrai yra nesuderinamas su Tarnybos nuostatų III priedo 5 straipsnio pirmu ir trečiu sakiniais. Antra, Parlamentas tvirtina, kad Bendrasis Teismas neišnagrinėjo, ar per pokalbį aptartos temos buvo susijusios su skelbime dėl rengiamos atrankos nurodytomis sąlygomis ir ar vieniems kandidatams buvo suteiktas pranašumas prieš kitus.

40. Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečioje dalyje Europos Parlamentas nesutinka su Bendrojo Teismo pateiktu skaidrumo principo aiškinimu ir taikymu. Jis ginčija skundžiamo sprendimo 120–124 punktuose Bendrojo Teismo padarytą išvadą, kad Patariamasis komitetas neinformavo Biuro apie lyginamojo vertinimo kriterijų pakeitimą pokalbių etape. Be to, Parlamentas teigia, kad Bendrasis Teismas priėmė sprendimą *ultra petita*, nes ieškovas rėmėsi tariamu skaidrumo principo pažeidimu, kiek tai susiję su kandidatais, o ne su Biuru.

41. Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje Parlamentas teigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes. Jis nesutinka su skundžiamo sprendimo 119 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, kad išdėstymas pagal nuopelnus negali būti grindžiamas „vien“ kandidatų atsakymais pagal septynias per pokalbį aptartas temas. Jis teigia, kad net jeigu lyginamojo vertinimo kriterijai ir nebuvo taikomi antrajame procedūros etape, iš Teisingumo Teismui pateiktos informacijos negalima daryti išvados, kad į šiuos kriterijus nebuvo atsižvelgta išdėstant kandidatus pagal nuopelnus.

42. Dėl Bendrojo Teismo pateikto sprendimo, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai, aiškinimo F. Carbajo Ferrero savo atsiliepime į apeliacinį skundą tvirtina, kad nors administracija turi didelę diskreciją organizuoti atrankos procedūrą, ji privalo laikytis vienodo požiūrio į visus kandidatus principo. Jis teigia, kad sprendime, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai, neleidžiama taikyti skirtingų lyginamojo vertinimo kriterijų, nelygu procedūros etapas. Dėl skaidrumo principo kita apeliacinio proceso šalis pažymi, kad pagal to sprendimo 4 straipsnio c punktą Patariamojo komiteto reikalaujama pateikti Biurui lyginamojo vertinimo kriterijus. Taigi Parlamentas nepagrįstai teigia, kad šiame sprendime nenustatyta pareigos informuoti paskyrimų tarnybą tais atvejais, kai vykstant procedūrai šie kriterijai pasikeičia.

43. Dėl vienodo požiūrio principo aiškinimo F. Carbajo Ferrero mano, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 111 punkte pagrįstai rėmėsi Sprendimu *Booss ir Fischer / Komisija*[8]. Tačiau jis mano, kad Parlamento apeliaciniame skunde cituojami sprendimai *Mavridis / Parlamentas*[9] ir *Verros / Parlamentas*[10] neturi reikšmės. Jis taip pat teigia, kad Bendrojo Teismo pateiktas aiškinimas nepažeidė Tarnybos nuostatų III priedo. Galiausiai F. Carbajo Ferrero teigia, kad Parlamentas Bendrajame Teisme neiškėlė klausimo, ar pokalbių etape nustatyti nauji lyginamojo vertinimo kriterijai galėjo būti palankesni tam tikriems kandidatams.

7 1993 m. kovo 3 d. sprendimas, T-58/91, EU:T:1993:15.

8 1993 m. kovo 3 d. sprendimas, T-58/91, EU:T:1993:15.

9 1983 m. gegužės 19 d. sprendimas, 289/81, EU:C:1983:142.

10 1983 m. gegužės 19 d. sprendimas, 306/81, EU:C:1983:143.

44. Dėl skaidrumo principo aiškinimo F. Carbajo Ferrero primena, kad Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį grindė pagrindu, susijusiu su tariamu gero administravimo principo pažeidimu. Taigi Bendrasis Teismas nepriėmė sprendimo *ultra petita*.

45. Dėl skundo dėl faktinių aplinkybių iškraipymo F. Carbajo Ferrero teigia, kad jis nepagrįstas. Šiuo klausimu jis tvirtina, kad iš 2018 m. gruodžio 10 d. posėdžio protokolo matyti, jog Patariamasis komitetas pasiūlė į aptariamas pareigas paskirti tris kandidatus „eilės tvarka“, o ne „atsižvelgiant į įgūdžius ir kompetenciją, atitinkančius pareigas, į kurias kandidatuojama“.

46. Šalių ginčo esmė – ar Bendrasis Teismas teisingai aiškino sprendimą, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai, skundžiamo sprendimo 112 punkte darydamas išvadą, kad lyginamojo vertinimo kriterijų negalima keisti vykstant atrankos procedūrai. Šio klausimo analizės atskaitos tašką lemia sprendimo, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai, 4 ir 5 straipsnių tekstas [11]. Per pirmąjį etapą Patariamasis komitetas, remdamasis pranešimu apie laisvą darbo vietą [12], nustato lyginamojo vertinimo kriterijus. Per antrąjį etapą Patariamasis komitetas atlieka kandidatų nuopelnų lyginamąją analizę ir sudaro kandidatų, kuriuos rekomenduoja kviesti į pokalbį, sąrašą. Per trečiąjį etapą Biurui, kaip paskyrimų tarnybai, pranešama apie Patariamojo komiteto sudarytą sąrašą ir jo nustatytus lyginamojo vertinimo kriterijus. Per ketvirtąjį etapą Biuras sudaro kandidatų, kurie bus pakviesti į pokalbį, sąrašą. Per penktąjį etapą Patariamasis komitetas rengia šiuos pokalbius ir parengia ataskaitą dėl jų. Per šeštąjį etapą Generalinis sekretorius apie šią ataskaitą, prie kurios pridedama rekomendacija, praneša Parlamento pirmininkui ir Biurui. Per septintąjį ir paskutinį procedūros etapą Biuras priima sprendimą dėl skiriamo kandidato, atsižvelgdamas į pirmininko pasiūlymą.

47. Parlamentas teigia, kad iš šio sprendimo teksto matyti, jog vyresniųjų pareigūnų atrankos procedūrą iš esmės sudaro du etapai. Per pirmąjį iš jų atliekama kandidatų nuopelnų lyginamoji analizė ir patvirtinamas kandidatų, kuriuos Biuras pakvies į pokalbį, sąrašas. Per antrąjį etapą rengiami pokalbiai su į tą sąrašą įtrauktais kandidatais. Parlamentas teigia, kad lyginamojo vertinimo kriterijai taikomi tik pirmajame procedūros etape, nes antrajame etape niekas neįpareigoja taikyti tuos pačius kriterijus arba, kitaip tariant, niekas nedraudžia per pokalbį taikyti naujų kriterijų. Taigi jis tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė klaidingą išvadą, jog atrankos procedūra buvo pažeista.

48. Šiuo klausimu pažymiu, kad sprendimą, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai, sudaro šios išvados 46 punkte aprašyta *etapų seka*. Šiame sprendime etapai neskirstomi į konkrečias arba atskiras dalis. Atvirkščiai, visi etapai yra *tarpusavyje susiję* ir kartu sudaro *vieną bendrą atrankos procesą*, suformuluotą pranešime apie laisvą darbo vietą (arba atitinkamais atvejais – skelbime dėl rengiamos atrankos). Galutinis šių etapų tikslas yra toks pats kaip ir kiekvienos įdarbinimo procedūros. Konkrečiai kalbant, Tarnybos nuostatų 27 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad įdarbinant siekiama užtikrinti, kad institucijoje dirbtų gabiausi, našiausi ir principingiausi pareigūnai, atrinkti iš kuo didesnės geografinės teritorijos Sąjungos valstybių narių piliečių [13].

[11] Šio sprendimo tekstas pateiktas skundžiamo sprendimo 47 punkte.

[12] Sprendimo, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai, tekste daroma nuoroda tik į pranešimą apie laisvą darbo vietą. Vis dėlto aptariamu atveju, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 50 punkto, šis sprendimas buvo taikytinas ir įdarbinimo procedūrai, vykdytai pagal skelbimą dėl rengiamos atrankos.

[13] Žr. skundžiamo sprendimo 67 punktą.

49. Atidžiau išnagrinėjus procedūros etapus matyti, kad pirmasis etapas yra visos procedūros, kuri baigiama paskiriant tinkamiausią kandidatą į atitinkamas pareigas, pagrindas. Iš tiesų šiame pirmajame etape Patariamasis komitetas nustato lyginamojo vertinimo kriterijus, remdamasis pranešimu apie laisvą darbo vietą (arba atitinkamais atvejais – skelbimu dėl rengiamos atrankos). Pranešimas apie laisvą darbo vietą ir lyginamojo vertinimo kriterijai yra būtini tam, kad Biuras galėtų sudaryti kandidatų, kurie bus pakviesti į pokalbį, sąrašą. Pokalbis rengiamas tik po to, kai Biuras, remdamasis minėtais kriterijais, parengia kandidatų sąrašą. Akivaizdu, kad kandidatų įtraukimas į trumpąjį sąrašą ir jų atitinkami pokalbiai yra *susiję*. Jeigu šie etapai yra susiję, turi būti susiję ir kiekviename etape taikomi vertinimo kriterijai. Taigi, mano nuomone, Parlamentas *dirbtinai atskiria* skirtingus atrankos procedūros etapus.

50. Priešingai, nei teigia Parlamentas, atrankos procedūros suvokimas kaip tęstinės nedaro pokalbių su kandidatais beprasmių ir neatima iš administracijos atrankos procedūros organizavimo metodo. Administracija turi didelę diskreciją parinkti metodus, kuriuos taiko įvairiuose atrankos procedūros etapuose, siekdama įvertinti kandidatų nuopelnus. Tai ypač pasakytina apie aukštas pareigas. Neginčijama, kad per pokalbius su kandidatais Patariamasis komitetas gali užduoti visus, jo nuomone, būtinus klausimus. Be to, šiuos klausimus galima suformuluoti pagal skirtingas temas. Paskyrimų tarnybos negalima kritikuoti už prašymą kandidatams į tokias aukštas pareigas, pavyzdžiui, nurodyti, kaip jie supranta aptariamą pareigybę[14], arba išdėstyti jų turimą direktorato viziją.

51. Vis dėlto reikia priminti, kad, pirma, Teisingumo Teismas nuosekliai laikosi nuomonės, jog, nors paskyrimų tarnyba turi didelę diskreciją, kai lygina kandidatų nuopelnus, ypač atsižvelgdama į pareigybę, į kurią kandidatuojama, ji privalo naudotis šia diskrecija, neperžengdama pranešime apie laisvą darbo vietą savo pačios nustatytų ribų[15]. Be to, administracija turi naudotis didele diskrecija, atsižvelgdama į visas atitinkamas taikytinas taisykles, įskaitant visas jos priimtas vidaus procedūrines taisykles[16]. Šiuo atveju svarbus aktas yra sprendimas, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai.

52. Antra, bet kokios pokalbyje naudojamos temos turi *išplaukti* iš lyginamojo vertinimo kriterijų. Kitaip tariant, tokios temos nekeičia pradinių kriterijų, bet padeda Patariamajam komitetui per pokalbį įvertinti kandidatų tinkamumą pagal kiekvieną kriterijų. Taigi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 118 punkte teisingai nurodė, kad per pokalbį užduodami klausimai neturi tapti „naujais [kandidatų nuopelnų lyginamojo vertinimo] kriterijais“, nustatytais per kandidatų, kurie bus pakviesti į pokalbį, atranką.

53. Spręsdamas šį klausimą Bendrasis Teismas teisingai rėmėsi Sprendimu *Booss ir Fischer / Komisija*[17], kuriame savo ruožtu remiamasi sprendimais *Culin / Komisija*[18] ir *Grassi / Taryba*[19]. Remdamasis šia jurisprudencija Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 111 ir 112 punktuose nusprendė, kad pagal vienodo požiūrio į kandidatus principą lyginamojo vertinimo kriterijai turi būti nustatyti prieš pradedant įdarbinimo procedūrą ir kad šie kriterijai neturi būti pritaikomi arba keičiami vykstant atrankos procedūrai.

[14] Šiuo klausimu žr. 1990 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Kalavros / Teisingumo Teismas*, T-160/89 ir T-161/89, EU:T:1990:86, 37 punktą.

[15] Šiuo klausimu žr. 1990 m. vasario 7 d. Sprendimo *Culin / Komisija*, C-343/87, EU:C:1990:49, 19 punktą.

[16] Žr. 2017 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *Hristov / Komisija ir EMA*, T-495/16 RENV I ir T-495/16 RENV II, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:676, 139 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją.

[17] 1993 m. kovo 3 d. Sprendimo *Booss ir Fischer / Komisija*, T-58/91, EU:T:1993:15, 67 punktas.

[18] 1990 m. vasario 7 d. Sprendimo *Culin / Komisija*, C-343/87, EU:C:1990:49, 19 punktas.

[19] 1974 m. spalio 30 d. Sprendimas *Grassi / Taryba*, 188/73, EU:C:1974:112.

54. Parlamentas ginčija šios jurisprudencijos svarbą, teigdamas, kad ji susijusi su pranešimu apie laisvą darbo vietą, paskelbtu pagal Tarnybos nuostatų 29 straipsnio 1 dalies a punktą, o aptariamu atveju Biuras nusprendė išplėsti paieškos lauką ir paskelbė skelbimą dėl rengiamos atrankos pagal Tarnybos nuostatų 29 straipsnio 2 dalį. Parlamentas teigia, kad šioje nuostatoje numatyta speciali procedūra, per kurią paskyrimų tarnyba vykstant procedūrai gali taikyti kriterijus, kurie nebuvo nurodyti pranešime apie laisvą darbo vietą. Šiuo klausimu ji remiasi sprendimais *Mavridis / Parlamentas* [20] ir *Verros / Parlamentas* [21].

55. Mano nuomone, šie du sprendimai nepatvirtina Parlamento padarytos išvados, kad vykstant procedūrai galima pakeisti lyginamojo vertinimo kriterijus. Iš šios jurisprudencijos matyti, kad pagal Tarnybos nuostatų 29 straipsnio 2 dalyje numatytą specialią procedūrą paskyrimų tarnyba neprivalo taikyti Tarnybos nuostatų III priedo nuostatų, susijusių su pranešimais apie konkursą. Taigi vykstant procedūrai ji gali taikyti kriterijus, kurie nėra aiškiai nurodyti pranešime apie laisvą darbo vietą. Tai taip pat taikoma atrankos komitetui, kuriam paskyrimų tarnyba yra delegavusi savo įgaliojimus vykdyti atranką.

56. Vis dėlto nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas nekritikavo Patariamojo komiteto už tai, kad šis pasinaudojo įgaliojimais nustatyti lyginamojo vertinimo kriterijus [22]. Be to, Bendrasis Teismas nekritikavo temų, kuriomis Patariamasis komitetas turėjo vadovautis per pokalbį, nustatymo. Kadangi Parlamentas nusprendė taikyti sprendimą, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai, Patariamasis komitetas privalėjo tik nustatyti kriterijus, remdamasis skelbimo dėl rengiamos atrankos tekstu. Be to, bet kokių temų, nustatytų ketinamiems rengti pokalbiams, „teisėtumas“ turėtų būti grindžiamas tais kriterijais ir galiausiai skelbimu dėl rengiamos atrankos. Per aptariamą atrankos procedūrą, reglamentuojamą Tarnybos nuostatų 29 straipsnio 2 dalyje ir vidaus elgesio taisyklėse, skelbimas dėl rengiamos atrankos apibrėžia visos atrankos procedūros *išorines ribas*, o kriterijai yra *konkreti* šių išorinių ribų *išraiška*. Taigi bet kokios per pokalbį aptariamos temos negali visiškai skirtis nuo įdarbinimo procedūros pradžioje nustatytų lyginamojo vertinimo kriterijų. Jomis šie kriterijai *išplėtojami* arba *sukonkretinami*. Patariamasis komitetas turi nustatyti būtiną kriterijų ir per pokalbį aptariamų temų ryšį.

57. Taigi manau, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 119 punkte teisingai nusprendė, kad kandidatų išdėstymas pagal nuopelnus tvarka negali būti grindžiamas vien atsakymais, pateiktais pagal per pokalbį aptartas septynias temas, nes toks požiūris neatitiktų reikalavimo nekeisti lyginamojo vertinimo kriterijų vykstant atrankos procedūrai.

58. Dėl Parlamento teiginio, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes skundžiamo sprendimo 120–124 punktuose konstatavo, kad atrankos procedūra buvo neteisėta dėl to, kad Patariamasis komitetas neinformavo Biuro apie atrankos kriterijų pasikeitimą, pažymiu, kad šis argumentas grindžiamas klaidinga prielaida. Kaip jau buvo nurodyta šioje išvadoje, klaidinga prielaida yra ta, kad lyginamojo vertinimo kriterijai gali būti keičiami vykstant atrankos procedūrai. Patariamasis komitetas gali suformuluoti klausimus, kylančius iš pirmajame etape nustatytų kriterijų. Paskui Patariamasis komitetas Biurui teikiamoje ataskaitoje turi nurodyti, kaip atsakymai į klausimus įrodo kandidatų tinkamumą, tinkamai atsižvelgiant į šiuos kriterijus.

[20] 1983 m. gegužės 19 d. sprendimo, 289/81, EU:C:1983:142, 16 punktas.

[21] 1983 m. gegužės 19 d. sprendimo, 306/81, EU:C:1983:143, 16 punktas.

[22] Atvirkščiai – skundžiamo sprendimo 69 punkte Bendrasis Teismas patvirtino didelę institucijų diskreciją vykdant įdarbinimo procedūrą pagal Tarnybos nuostatų 29 straipsnio 2 dalį.

59. Be to, Parlamentas nepagrįstai teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 120–124 punktuose priėmė sprendimą dėl skaidrumo principo pažeidimo *ultra petita*. [Bendrasis] Teismas konstatavo šio principo pažeidimą, nes buvo pažeista pareiga informuoti Biurą apie per pokalbį aptariamas temas ir apie šių temų ryšį su lyginamojo vertinimo kriterijais.

60. Taigi Parlamento teiginys, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 120–124 punktuose padarė teisės klaidą, turi būti atmestas.

61. Manęs neįtikina ir Parlamento argumentas, kad tuose punktuose nurodyti skundžiamo sprendimo motyvai yra prieštaringi. Man atrodo, kad šis argumentas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Jo 66–73 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad institucijos turi didelę diskreciją, kai priima vidaus taisykles, nustatančias kandidatų į aukštas pareigas atrankos procedūrą, ir kad sprendime, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai, nustatytas platus atrankos procedūros pagrindas. Taigi Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad netikslinga nustatyti lyginamojo vertinimo kriterijus to sprendimo tekste. Šiame motyvavimo etape Bendrasis Teismas nenagrinėjo per atrankos procedūrą taikytų kriterijų nuoseklumo arba reikalavimo informuoti Biurą klausimų. Taigi tai, kad skundžiamo sprendimo 74 punkte buvo atmestas prieštaravimas dėl sprendimo, kuriame nustatomi vyresniųjų pareigūnų skyrimo etapai, neteisėtumo, nepaneigia skundžiamo sprendimo 120–124 punktuose padarytos išvados dėl per konkrečią atrankos procedūrą taikytos tvarkos neteisėtumo.

62. Toliau Parlamentas kritikuoja Bendrąjį Teismą dėl padarytos išvados, kad buvo pažeistas vienodo požiūrio principas, nenagrinėdamas, ar per pokalbius aptartos temos buvo susijusios su skelbime dėl rengiamos atrankos nustatytomis sąlygomis[23]. Šiuo klausimu pažymiu, kad Parlamentas nesiekia nustatyti ryšio tarp per pokalbį aptartų temų, procedūros pradžioje nustatytų kriterijų ir skelbimo dėl rengiamos atrankos. Pavyzdžiui, Parlamentas neteigė, kad pokalbio etape aptartos temos sukonkretino per pirmąjį etapą nustatytus kriterijus ir skelbimą dėl rengiamos atrankos. Atvirkščiai – savo apeliaciniame skunde jis teigia, kad pokalbių etape Patariamasis komitetas nebebuvo saistomas savo iš pradžių nustatytų kriterijų. Taigi Parlamentas nepagrįstai tvirtina, kad Bendrasis Teismas turėjo aiškintis, ar yra ryšys, kuris, paties Parlamento nuomone, yra nebūtinas.

63. Manau, kad skundžiamo sprendimo 112 punkte Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog pakeitus lyginamojo vertinimo kriterijus per atrankos procedūrą kyla pavojus, kad šie kriterijai bus pritaikyti atsižvelgiant į kandidatus, pretenduojančius užimti laisvas pareigas. Parlamentas iš esmės teigia, kad šis pavojus yra nepakankamas ir kad Bendrasis Teismas turėjo išnagrinėti, ar nustatytos temos, skirtos aptarti per pokalbį, buvo palankios tam tikriems kandidatams. Savo teiginį Parlamentas grindžia sprendimais *Vlachou / Audito Rūmai*[24] ir *Caturla-Poch ir de la Fuente Pascual / Parlamentas*[25]. Iš šių dviejų sprendimų matyti, kad kandidatų kvalifikacijos vertinimo sistema arba metodas objektyviai neturi būti tokio pobūdžio, kad vieniems kandidatams būtų sudarytos palankios sąlygos, o kitiems – nepalankios[26]. Vis dėlto, mano nuomone, ši jurisprudencija nepatvirtina išvados, kad, norint konstatuoti vienodo požiūrio principo pažeidimą, per atrankos procedūrą kiekvienu konkrečiu atveju reikia išsiaiškinti, ar

[23] Parlamentas cituoja kelis savo pirmojoje instancijoje pateikto atsiliepimo į ieškinį ir tripliko punktus. Vis dėlto šiuose punktuose nesiekiama nustatyti ryšio tarp įvairių kriterijų ir tų temų per atrankos procedūrą. Triplike yra vienas argumentas, kuris gali būti svarbus: Parlamentas nurodo, kad „profesinė patirtis“ gali būti siejama su įvairiais skelbimo dėl rengiamos atrankos 4–5 punktuose nurodytais elementais Vis dėlto jis savo procesiniuose dokumentuose šio argumento neplėtoja ir netvirtina, kad per pokalbį aptartos temos yra susijusios su įdarbinimo procedūros pradžioje nustatytais kriterijais.

[24] 1986 m. vasario 6 d. sprendimas, 143/84, EU:C:1986:55.

[25] 1989 m. liepos 13 d. sprendimas, 361/87 ir 362/87, EU:C:1989:317.

[26] 1986 m. vasario 6 d. Sprendimo *Vlachou / Audito Rūmai*, 143/84, EU:C:1986:55, 17 ir 19 punktai.

vieniems kandidatams buvo sudarytos palankios sąlygos, o kitiems – ne. Be to, šiuo atveju kyla kitoks klausimas, būtent dėl kriterijų ir per pokalbį aptariamų temų, nustatytų siekiant atrinkti tinkamiausią kandidatą, santykio.

64. Galiausiai, manau, kad Parlamento teiginys, jog Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, nes skundžiamo sprendimo 119 punkte nusprendė, kad kandidatų išdėstymas pagal nuopelnus neturi būti grindžiamas vien kandidatų atsakymais, pateiktais septyniomis per pokalbį aptartomis temomis, yra grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Pirma, tai, kad Bendrasis Teismas vartoja žodį „vien“ (prancūzų k. *uniquement*), galima paaiškinti skundžiamo sprendimo 118 punkte padaryta išvada, kad per pokalbį užduoti klausimai neturėtų tapti naujais lyginamojo vertinimo kriterijais. Tai taip pat galima paaiškinti skundžiamo sprendimo 123 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, kad per pokalbį lyginamojo vertinimo kriterijai nebuvo taikomi. Antra, Parlamentas turi įrodyti, kad per visą procedūrą taikyti kriterijai ir aptartos temos buvo susiję ir kad paskyrimų tarnyba į juos atsižvelgė kaip į visumą.

65. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui atmesti pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą.

### *B. Papildomas apeliacinio skundo pagrindas: teisės klaida aiškinant proporcingumo principą, kiek tai susiję su ginčijamo sprendimo panaikinimo pasekmėmis*

66. Subsidiariai Parlamentas teigia, kad panaikinus sprendimą paskirti A į Komunikacijos GD žiniasklaidos direktoriaus pareigas buvo padaryta teisės klaida, nes nebuvo nurodyti motyvai ir buvo pažeistas proporcingumo principas. Jis pažymi, kad Bendrasis Teismas panaikino sprendimą, priimtą trečiosios šalies, t. y. A, naudai. Parlamentas, remdamasis Bendrojo Teismo sprendimu *Spadafora / Komisija*[27], tvirtina, kad Bendrasis Teismas turėjo įvertinęs visus priešingus interesus išnagrinėti, ar panaikinimo sankcija buvo per griežta.

67. F. Carbajo Ferrero pažymi, kad A negalėjo remtis teisėtų lūkesčių principu, nes sprendimas dėl jo paskyrimo į aptariamas pareigas buvo užginčytas, ir bet kuriuo atveju teigia, kad sprendimo panaikinimas nėra pernelyg didelė sankcija atsižvelgiant į nagrinėjamą pažeidimą.

68. Manau, kad Parlamentas pagrįstai teigia, jog Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 146 punkte panaikino ginčijamą sprendimą, nenagrinėjęs, ar toks panaikinimas būtų proporcingas. Bendrojo Teismo sprendime *Spadafora / Komisija*[28] išdėstyti argumentai, kurie akivaizdžiai yra svarbūs šiai bylai. Tame sprendime padaryta išvada, kad iš esmės ieškovas turi būti grąžintas į padėtį, kurioje buvo iki atrankos procedūros pažeidimo. Vis dėlto tais atvejais, kai atkuriant ankstesnę padėtį panaikinami trečiosioms šalims skirti ir jiems palankūs aktai, reikia patikrinti, ar toks panaikinimas nėra pernelyg griežta sankcija dėl aptariamo pažeidimo. Šiomis aplinkybėmis būtina atsižvelgti į padarytos neteisėtos veikos pobūdį, ieškovo interesus, trečiųjų šalių interesus ir tarnybos interesus.

69. Šiuo atveju akivaizdu, kad ginčijamo sprendimo panaikinimas gali turėti įtakos A, kuris buvo paskirtas į aptariamas pareigas. Esant tokioms aplinkybėms, norint panaikinti jo paskyrimą, reikia iš anksto įvertinti tokio panaikinimo proporcingumą, o tai reiškia visų susijusių interesų įvertinimą. Taigi Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes skundžiamo sprendimo 146 punkte nusprendė panaikinti ginčijamą sprendimą, neatlikęs tokio vertinimo.

[27] 2017 m. gruodžio 5 d. sprendimo, T-250/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:866, 110 punktas.

[28] Ten pat.

70. Vis dėlto reikia neužmiršti, kad jei Bendrojo Teismo sprendimo motyvuose kalbama apie Sąjungos teisės pažeidimą, tačiau to sprendimo rezoliucinė dalis grindžiama kitais teisiniais motyvais, dėl tokio pažeidimo šis sprendimas neturi būti panaikintas, tačiau reikia pakeisti jo motyvus [29].

71. Būtent tokia situacija susiklostė šioje byloje. Iš tiesų įvertinus visus susijusius interesus ginčijamas sprendimas turėtų būti panaikintas, neribojant administracijos pareigos rasti teisingą sprendimą dėl A. Konkrečiai kalbant, vykdant įdarbinimo procedūrą padarytas šiurkštus pažeidimas. Kaip jau paaiškinau šioje išvadoje, analizuodama pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą, Patariamasis komitetas neturėtų keisti lyginamojo vertinimo kriterijų vykstant atrankos procedūrai. Dėl F. Carbajo Ferrero pažymėtina, kad jis suinteresuotas ginčijamo sprendimo panaikinimu, kad galėtų gauti naudos iš savo ieškinio. Kiek tai susiję su administracija, nematau jokios žalos tarnybos interesams. Ginčijamo sprendimo panaikinimas nepakeičia administracijos vertinimo, kurį kandidatą paskirti į atitinkamas pareigas. Parlamentas turės atnaujinti procedūrą, vengdamas skundžiamame sprendime nustatytų pažeidimų. Pasibaigus šiai naujai atrankos procedūrai, jis galės laisvai pasirinkti tinkamiausia kandidatą į aptariamas pareigas. A situacija kitokia. Panaikinus ginčijamą sprendimą, A kyla pavojus prarasti pareigas, į kurias jis buvo paskirtas. Be to, A nėra atsakingas už šį pažeidimą. Net jeigu, kaip tvirtina F. Carbajo Ferrero, A negali nepaisyti to, kad jo paskyrimas nebuvo galutinis tol, kol Bendrajame Teisme buvo nagrinėjamas ieškinys dėl sprendimo dėl jo paskyrimo, A vis tiek nepadarė nieko blogo.

72. Vis dėlto poveikis A interesams nereiškia, kad Teisingumo Teismas turi atsisakyti patvirtinti ginčijamo sprendimo panaikinimą dėl nagrinėjamo pažeidimo. Tačiau administracija privalo ieškoti teisingo situacijos sprendimo dėl nukentėjusios trečiosios šalies. Konkrečiai kalbant, jeigu pasibaigus naujai atrankos procedūrai į aptariamas pareigas paskiriamas kitas asmuo, Parlamentas privalo apsaugoti A interesus.

73. Atsižvelgdama į visas išdėstytas aplinkybes, manau, kad papildomą apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip netinkamą.

## VI. Išvada

74. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui atmesti pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą ir papildomą apeliacinio skundo pagrindą.

[29] 2021 m. vasario 10 d. Sprendimo *RFA International / Komisija*, C-56/19 P, EU:C:2021:102, 61 punktas.